Lieta Nr.16767005795025

Lietvedības Nr.1A/26/4

Kurzemes rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Ventspilī 2026. gada 13. martā

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Guna Troika

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, sūdzības par Valsts policijas /amats/ /Persona B/ 2025. gada 9. decembra lēmumu Nr.16767005795025-4.

Aprakstošā daļa

[1] 2025. gada 1. oktobrī Valsts policijas /amats A/ /Persona C/ pieņēma lēmumu Nr. 16767005795025-1 par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un atzīt par pie atbildības saucamo personu /Persona A/. Par cietušo atzīts /Persona D/.

[1.1] Administratīvā pārkāpuma process uzsākts uz cietušā /Persona D/ iesnieguma pamata par to, ka kopš 2023. gada /Persona A/ sūta dažāda rakstura nevēlamas, uzbāzīgas un traucējošas ziņas /Persona D/, zvana bez iemesla dažādos diennakts laikos, bez iemesla apmeklē /Persona D/ darba vietu, tādējādi traucējot /Persona D/ mieru, tādējādi pārkāpjot Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 11.^{1}panta pirmās daļas 3. punktu.

[1.2] 2025. gada 28. oktobrī pie atbildības saucamā persona sniedza paskaidrojumus, norādot, ka pirmo reizi pie /Persona D/ vērsusies 2023. gadā, kur /Persona D/ esot izturējies laipni, bet pēc kāda laika sajuta, ka /Persona D/ sācis pret viņu izturēties nievājoši, nezina, kāds tam esot bijis iemesls. /Persona A/ atzīst, ka rakstījusi personīgi /Persona D/ ziņas tikai tāpēc, ka vēlējusies, lai /Persona D/ maina savu attieksmi pret viņu. /Persona A/ norādīja, ka neesot apmeklējusi viņa darba vietu bez saskaņotas vizītes, bet ieradusies tikai tajā dienā, kad /Persona D/ licis, pēc kā /Persona D/ norādījis, ka viņai šodien vizīte nemaz neesot un jāierodas citā dienā. Apmeklējot /Persona D/ konsultācijas, tika nozīmēta operācija, pēc kā /Persona D/ esot viņu iebiedējis un operācija nav notikusi, kā rezultātā viņas veselības stāvoklis pasliktinājies. /Persona A/ papildināja, ka nozīmēto operāciju veikusi Rīgā pie cita ārsta. Runājot par šo situāciju kopumā, /Persona A/ vēlas, lai /Persona D/ atvainotos par savu nekompetento rīcību. Savu vainu atzīst un izdarīto nožēlo, kā arī saprotot, ka viņai bija nepieciešams kļūt neitrālākai un nerakstīt /Persona D/. Tāpat /Persona A/ norādījusi, ka /Persona D/ viņai esot draudējis ar policiju un apsardzi, jo vēlējusies, lai operācija tiktu veikta, piedaloties /Persona D/, un to vēlējusies veikt Ventspilī, jo uzskatīja to par prioritāti, dzīvojot netālu no /Nosaukums A/, kā arī šādā veidā tiktu ietaupīti naudas līdzekļi.

[1.3] 2025. gada 3. oktobrī cietušais /Persona D/ sniedza liecību, norādot, ka /Persona A/ kopš 1. oktobra ir mēģinājusi sazināties ar viņu telefona aplikācijā “Whatsapp” no dažādiem telefona numuriem, pēc kā visas rakstītās ziņas no viņas puses tika dzēstas. /Persona D/ papildina, ka kopš iesnieguma uzrakstīšanas Valsts

policijā, persona nav ieradusies viņa darba vietā SIA /Nosaukums A/, kā arī kopš 10. oktobra nav saņemtas ziņas.

[2] 2025. gada 6. novembrī Iestādes /amats A/ /Persona E/ pieņēma lēmumu Nr.16767005795025-3 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) par soda piemērošanu /Persona A/, konstatējot, ka /Persona A/ pārkāpusi Administratīvo sodu likumā par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā $11.^1$panta pirmās daļas 3. punktu.

[2.1] Sākotnējā lēmumā konstatēts, ka materiāla izskatīšanas gaitā, pārskatot iesniegumam pievienotās sarakstes izdrukas, gūts apstiprinājums tam, ka iesniegumā minētie fakti atbilst patiesībai un /Persona A/ saucama pie administratīvās atbildības, par ko atbildība paredzēta Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā $11.^1$panta pirmās daļas 3. punktā, t.i., par agresīvu pret citu personu vērstu uzvedību, kas traucē tās mieru un izpaužas kā: personas uzmācīga vajāšana, kas izpaužas kā personas izsekošana, novērošana, uzbāzīga un traucējoša saziņa ar šo personu.

[2.2] Ņemot vērā pie atbildības saucamās personas /Persona A/ pausto attieksmi administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, administratīvā pārkāpuma lietā konstatēti Administratīvās atbildības likuma 20. panta pirmās daļas 1. punktā minētie atbildību mīkstinoši apstākļi, t.i., pie atbildības saucamā persona atzinusi vainu un nožēlo izdarīto, savukārt, saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 21. pantu administratīvā pārkāpuma lietā netiek konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi.

[2.3] Ar Sākotnējo lēmumu, konstatējot atbildību mīkstinošu apstākli, proti, ņemot vērā, ka pie atbildības saucamā persona atzinusi un nožēlojusi izdarīto, /Persona A/ sodīta, piemērojot administratīvo sodu – naudas sodu 14 naudas sodu vienību apmērā, kas atbilst 70*euro*.

[3] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam par soda piemērošanu, 2025. gada 14. novembrī /Persona A/ Iestādei iesniegusi sūdzību (turpmāk – Sākotnējā sūdzība), ar lūgumu nesodīt administratīvi un noņemt sodu, izvērtējot abas puses, kā arī pielikumā pievienojot medicīniskos dokumentus.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka šajā situācijā ir vairāk ņemts vērā tas, ka uzbāzusies ar īsziņām, traucējusi darbu, bet īsziņas nesūtīja tāpat vien. /Persona D/ 2023. gada maijā bija pierakstījis uz operāciju, kuru sarunāja atlikt, bet dēļ tā, ka vēlējās uzturēt pozitīvu kontaktu ar /Persona D/ līdz operācijai, aizrakstīja, ka ir kaut kas uz sirds un vēlas ar viņu aprunāties. /Persona D/ skarbi, nekompetenti atteica operāciju, pēc kā palūdza piedošanu, ja kaut ko ne tā aizrakstīja īsziņās. Skarbi, nekompetenti atbildēja –*tu pārkāpusi visas robežas, sms nedzēsīšu, ja kaut kas ne tā, rakstīs policijā iesniegumu*.*Whatsapp*saraksti ātri izdzēsa, ko sāpēs tajā brīdī aizrakstīja.

Vēlējās uz operāciju Ventspilī, jo izmaksas stipri mazākas nekā Rīgā. Norāda, ka /Persona D/ asi uzkliedza kabinetā, ārpusē pacienti to dzirdēja un bija kauns, kad gāja ārā no kabineta. Aizgāja mājās un uzvilktībā sarakstīja ziņas viņam. Tas nav pieņemami, ka pirmsoperācijas periodā ārsts tā attiecas un neatvainojas. /Persona D/ iesniegumā minēja, ka traucē viņa darbu, nelaikā ierodas, taču uzskata, ka nav traucējusi viņu darbā. Kad bija lēkme, tad nesēdēja pie viņa kabineta, bet ārpus telpām, kur parasti sēž tuvinieki, kas gaida kādu no nodaļas. Tur nevienam netraucēja. Pēc /Persona D/ ieteikuma devās pie viņa darba kolēģa, kurš arī vēsi atteica operāciju, atrakstot*Whatsapp*, ka /Persona D/ nav runājis ar viņu, pēc tā aizgāja prom no Ventspils slimnīcas. Bija dusmīga un noskaitusies uz /Persona D/, bet darbu viņam netraucēja, pagaidīja, kad pēdējais pacients aiziet un tad pieklauvēja, pieklājīgi norādot, ka nekavēs ilgi. Izturējās jocīgi un pateica, lai brauc uz operāciju Rīgā. Bija reizes, kad /Persona D/ it kā sirsnīgi pateica, lai atnāk citā dienā no 14.00 līdz 16.00, un, kad aizgāja, tad atbildēja, ka negaidīja šodien.

Pēc Rīgas ārsta ar katetru rokā aizskrēja pie /Persona D/, pagaidot, kad viņš beigs vizīti, bet /Persona D/ nekompetenti sakliedza, piedraudēja ar apsardzi un policiju. Bija kauns /Persona D/ vietā, ka tā kliedz, nievājoši izsakās. Aizgāja atpakaļ uz nodaļu, tajā dienā dusmās no palātas sarakstīja viņam. Pēc operācijas vēl aizgāja pie /Persona D/, lai aprunātos (pieklājīgi bez uzbāzības) un justos labi Ventspilī, un lai kādā pasākumā saskrienoties nebūtu nepatīkami, jo viņš vienmēr pievērsa lielu uzmanību ārpus slimnīcas vai pasākumā. To, ka aizsūtīja kādas ziņas, ļoti nožēlo un turpmāk centīsies nekontaktēt. Apgalvo, ka /Persona D/ nav ne izsekojusi, ne novērojusi, tikai novēroja viņa uzvedību vizītes laikā.

[4] Ar Iestādes /amats/ /Persona B/ 2025. gada 9. decembra lēmumu Nr. 16767005795025-4 (turpmāk – Iestādes lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet /Persona A/ Sākotnējā sūdzība noraidīta.

Iestādes lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[4.1] Pārbaudot administratīvā pārkāpuma procesa materiālus, augstāka amatpersona konstatēja, ka /Persona A/ kopš 2023. gada ir sūtījusi dažāda rakstura ziņas /Persona D/, ir zvanījusi bez iemesla dažādos diennakts laikos, apmeklējusi /Persona D/ darba vietu SIA /Nosaukums A/, tā veicot nevēlamu, uzbāzīgu un traucējošu saziņu pa tālruni un komunikāciju ar /Persona D/ darba vietā, kas izpaudās kā agresīva uzvedība pret /Persona D/, traucējot viņa mieru, darba pienākumu veikšanu un radot bailes par savas ģimenes drošību.

[4.2] Iestādes lēmumā secināts, ka /Persona A/ vainu pierāda lēmumos Nr.16767005795025-1, Nr.16767005795025-3, iesniegumā, cietušā liecībā, pie atbildības saucamās personas paskaidrojumā un sūdzībā esošās ziņas. Atbildību mīkstinošus apstākļus un atbildību pastiprinošus apstākļus augstāka amatpersona nekonstatē.

[4.3] Augstāka amatpersona vērš uzmanību, ka atbilstoši Nacionālās veselības dienesta publiski pieejamai informācijai/Tīmekļvietne A/, ja pacients ārstniecības iestādē saskaras ar iespējamu pacienta tiesību aizskārumu, vai apšauba saņemtās ārstniecības kvalitāti, ir jāvēršas pie ārstniecības iestādes vadības, kura operatīvi varēs izvērtēt attiecīgo situāciju un atrast labāko risinājumu pacientam konkrētajā situācijā. Ja problēmsituāciju nevar atrisināt ārstniecības iestādē, un pacientam ir šaubas par ārstniecības iestādes darbību, veselības aprūpes pakalpojumu kvalitāti pacientam ir tiesības iesniegt iesniegumu Veselības inspekcijā.

Augstāka amatpersona secinājusi, ka /Persona A/ ir veikusi vainojamu rīcību, par ko paredzēts administratīvais sods Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 11.^{1}panta pirmās daļas 3. punktā. Iestāde lēmumā atzina, ka nav konstatēti apstākļi, kas izslēgtu personas vainojamību, līdz ar ko Sākotnējais lēmums ir tiesisks, pieņemts pamatoti un atstājams negrozīts, bet /Persona A/ sūdzība noraidāma.

[5] 2025. gada 9. decembrī Iestādē reģistrēta /Persona A/ sūdzība par Iestādes lēmumu. Sūdzības iesniedzēja norāda, ka /Persona D/ ir pievienojis nepatiesu informāciju, nepatiesus faktus par to, ka uzdodoties par citu sievieti, ir pierakstījusies pie viņa vizītē. /Persona A/ lūdz grozīt lēmumu, noņemt administratīvo sodu.

[5.1] Sūdzības iesniedzēja norāda, ka pus gadu atpakaļ, kad gribēja sirsnīgi aprunāties ar /Persona D/, aizejot pie viņa, viņš pateica, ka tik pēc pieraksta runās un pierakstījās pie viņa, bet ar savu vārdu un uzvārdu. Arī tas, ko /Persona D/ ir minējis, ka*Facebook* lapā ir nomelnojošs komentārs, neatbilst patiesībai, jo komentārā izteica tikai savu viedokli par vecmātēm daudzu gadu garumā. Komentārā par /Persona D/ nekas slikts nav minēts, tas vairāk bija domāts ar humoru. Sūdzības iesniedzēja paskaidro, ka par kailfoto, ko /Persona D/ minēja, ka nosūtīta*Whatsapp*, kas viņam nav pieņemami, tam nepiekrīt, uzskatot, ka tā ir mākslinieciska bilde, nebija nekā slikta, nekas nepiedienīgs.

[5.2] Sūdzībai pievienots /Persona D/ komentārs*Facebook.*

[6] 2026. gada 5. janvārī Kurzemes rajona tiesā elektroniski saņemti administratīvā pārkāpuma lietas materiāli, kuriem pievienota /Persona A/ sūdzība par Iestādes lēmumu.

[6.1] Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 178. panta pirmās daļas noteikumiem, tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā, par ko procesa dalībniekiem 2026. gada 12. janvārī tika nosūtīts paziņojums, papildus informējot, ka saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 198. panta ceturto daļu līdz 2026. gada 16. februārim ir tiesības iesniegt paskaidrojumus, liecības un pierādījumus, pieteikt lūgumus un noraidījumu tiesas sastāvam.

[7] 2026. gada 18. janvārī saņemti /Persona A/ paskaidrojumi.

[7.1] /Persona A/ paskaidro, ka necenšas nevienu apmelot, nemēģina sevi arī pārāk attaisnot. Saprot, kāda saziņa bijusi ar /Persona D/, tomēr neviens neizmantos šādu gadījumu, savu bijušo pacienti, kuru neadekvāti atgrūdis ar operāciju un nevietā apvainojis par vajāšanu pirms operācijas, viennozīmīgi mēģina tikai pozitīvi, labvēlīgi izrunāties.

Norāda, ka, runājot par /Persona D/, ka viņam aizrakstītas tādas specifiska rakstura ziņas, tad uzskata, ka tas sākās dēļ tā, ka pats /Persona D/ neizgāja uz pozitīvu kontaktu pirms operācijas un dēļ kā sāka vairākkārt rakstīt, jo satraukums pirms operācijas. Ziņas vēl bija sakarā ar to, ka /Persona D/ pateica, ka jāiet pie attiecīgiem veciem vīriešiem ginekologiem.

/Persona A/ atkārtoti norāda, ka darbā nav traucējusi /Persona D/, nav uzbāzusies, pat ne tuvumā, uzskata, ka tas ir apmelojums no /Persona D/ puses.

[7.2] 2026. gada 21. janvārī saņemti /Persona A/ pielikumi, kurā norādīti paskaidrojumos jau sniegtie argumenti un situācijas izklāsts, kā arī lūgums noraidīt jebkādus /Persona D/ un viņa līdzdalībnieku pielikumus, uzskatot, ka būs tikai sagrozīti fakti un viņa apmelota.

[7.3] 2026. gada 28. janvārī saņemts /Persona A/ pielikums, kurā sniegti paskaidrojumi par /Persona D/ īsziņām, ar lūgumu noņemt šo administratīvo lēmumu un pilnīgi izbeigt šo lietu.

[7.4] 2026. gada 16. februārī saņemti /Persona A/ pielikumi, kuros norādīts uz /Persona A/ situācijām lielveikalos, atkārtoti paskaidrots, kā jutās pirms operācijas, jo nezināja kā sakontaktēties ar /Persona D/. /Persona A/ atkārtoti lūdz noņemt administratīvo sodu, kā arī lūdz painformēt /Persona D/, ka administratīvais sods noņemts.

[8] Noraidījums tiesnesei nav pieteikts, kā arī nav saņemti procesa dalībnieku lūgumi par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā, līdz ar to tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lieta izskatāma pēc lietā esošajiem materiāliem iesniegtās sūdzības apjomā rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[9]Pārbaudot un novērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, izvērtējot pārsūdzētā Iestādes lēmuma pamatotību, sūdzībā norādītos argumentus un sūdzības iesniedzējas paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Iestādes lēmums ir atstājams negrozīts, bet /Persona A/ sūdzība noraidāma.

[10]Administratīvās atbildības likuma178. panta pirmā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

Saskaņā arAdministratīvās atbildības likuma48. pantu administratīvā pārkāpuma procesā tiesa (tiesnesis) kontrolē administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.

[11] Iepazinusies ar Iestādes lēmumā minētajiem argumentiem un apsvērumiem kopsakarībā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa secina, ka Iestāde pārkāpuma apstākļus novērtējusi pareizi, vispusīgi un pilnīgi.

Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus un Lēmumā norādījusi pārkāpuma faktiskos apstākļus un argumentus (motivāciju), kas to pamato. Iestāde ir izvērtējusi pierādījumus atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 94. panta prasībām. Lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un ticami pierādījumi, kas kopumā pierāda Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā $11.^1$panta pirmās daļas 3. punktā paredzētā pārkāpuma esību.

[12] Saskaņā ar Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā $11.^1$panta pirmās daļas 3. punkts paredz atbildību par agresīvu pret citu personu vērstu uzvedību, kas traucē tās mieru.

Proti, par personas uzmācīgu vajāšanu, kas izpaužas kā personas izsekošana, novērošana vai nevēlama, uzbāzīga un traucējoša saziņa ar šo personu, soda ar naudas sodu no četrpadsmit līdz simt naudas soda vienībām.

[12.1] Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 5. panta pirmajai daļai, par administratīvo pārkāpumu atzīstama personas prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Tātad, lai personas rīcību Administratīvās atbildības likuma izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai. Savukārt, lai personas rīcību atzītu par prettiesisku, ir jākonstatē, ka persona ir pārkāpusi tiesību normas, par kuru pārkāpumu ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 11.^{1}panta pirmās daļas 3. punktu.

[12.2] Eiropas Savienības direktīvās (*skat. piemēram Direktīvas 2004/113/EK 2.panta pirmās daļas c) punkts; Direktīvas 2006/54/EK 2.panta pirmās daļas c) punkts Direktīva 2010/41/ES 3.panta pirmās daļas d) punkts*)uzmākšanās tiek skaidrota kā nevēlama rīcība saistībā ar kādas personas dzimumu, kuras mērķis vai sekas ir personas cieņas aizskaršana un iebiedējošas, naidīgas, degradējošas, pazemojošas vai aizskarošas vides radīšana. Savukārt seksuāla uzmākšanās tiek skaidrota kā jebkāda veida personai nevēlama vārdiska, nevārdiska vai fiziska seksuāla rakstura rīcība, kuras mērķis vai sekas ir personas cieņas aizskaršana, jo īpaši, ja tā rada iebiedējošu, naidīgu, degradējošu, pazemojošu vai aizskarošu vidi.

[13] Sākotnējā lēmumā konstatēts, ka /Persona A/ kopš 2023. gada cietušajam /Persona D/ sūta dažāda rakstura nevēlamas, uzbāzīgas un traucējošas ziņas, zvana bez iemesla dažādos diennakts laikos, bez iemesla apmeklē cietušā darba vietu, tādējādi ar šādām darbībām traucējot /Persona D/ mieru.

[13.1] Tiesa uzskata, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami un ticami, lai atzītu, ka pārkāpējas rīcība atzīstama par agresīvu uzvedību – dažāda rakstura, tostarp seksuāla, nevēlamu, uzbāzīgu un traucējošu ziņu sūtīšana, zvanīšana bez pamatota iemesla dažādos diennakts laikos, tādējādi traucējot /Persona D/ mieru, Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā11.^{1}panta pirmās daļas 3. punktaizpratnē, kā to pamatoti lēmumā secinājusi Iestāde.

Tiesa norāda, ka minētās tiesību normas izpratnē administratīvā atbildība iestājas neatkarīgi no sūdzības iesniedzējas iemesliem un mērķiem, kuru dēļ pret cietušo personu tika vērsta agresija. Nozīmes nav arī tam, vai agresīvas uzvedības iemesls ir saistīts ar personiskām nesaskaņām, cietušās personas profesionālo nodarbošanos vai ieņemamā amata, kādas konkrētas personas rīcības un citiem apstākļiem, kā to maldīgi uzskata /Persona A/, savu rīcību attaisnojot ar sūdzībā norādītajiem apstākļiem par veselības stāvokli vai nepieciešamo operāciju.

Administratīvā atbildība iestājas neatkarīgi no tā, vai šāda agresija īstenota, komunicējot ar personu tieši vai attālināti, tostarp sūtot vēstules, publicējot informāciju sociālajos tīklos vai veicot citas darbības, kas vērstas uz nedrošības sajūtas radīšanu.

Konkrētajā gadījumā tiesai nav šaubu par to, ka no /Persona A/ puses ir bijusi uzmācīga komunikācija ar /Persona D/, cietušā miera traucēšana, ignorējot sabiedrībā vispārpieņemtās uzvedības normas.

[13.2] Tiesa, izvērtējot konkrētos apstākļus kopsakarā ar sūdzībā norādīto, secina, ka /Persona A/ rīcība objektīvi apdraudēja cietušās personas mieru, radīja pamatotu uztraukumu par personas tuvinieku aizsargātajām interesēm, sagādājot gan neērtības, gan uztraukumu, gan traucējot pilnvērtīgi veikt ikdienas pienākumus.

Tiesa norāda, ka šāda sūdzības iesniedzējas rīcība, mēģinot komunicēt jebkādā veidā ar ārstu ārpus konsultāciju laika, sūtot dažāda rakstura ziņas, aizbildinoties ar to, ka publiskajā vidē ir informācija, ka ar /Persona D/ var sazināties jebkurā diennakts laikā, ir atzīstama par personas kā ārsta cieņas pazemošanu. Šādu komunikāciju ar /Persona D/ faktiski arī nenoliedz pati /Persona A/. Tiesa atzīst, ka šāda rīcība ir cieņu pazemojoša un nav pieļaujama nekādā situācijā, pat ja minētā persona ir ārsts.Apstāklis, ka persona nespēj kontrolēt un saprātīgi vadīt savu uzvedību, kā to norādījusi /Persona A/, nav apstāklis, kas izslēdz administratīvo atbildību un nav pamats personas atbrīvošanai no soda.

Tiesa atzīst, ka šāda nevēlama, uzmācīga un traucējoša saziņa ar ārstu, sūtot ziņas uz zvanot dažādos diennakts laikos, sūtot kailfoto, ko nenoliedz pati /Persona A/, neatbilst sabiedrības vispārpieņemtajām uzvedības normām. Tiesa atzīst, ka šāds agresijas izpausmes veids ir nepieļaujams. Ja persona regulāri nevēlamā veidā sazinās ar citu personu, šādā veidā traucējot cilvēka mieru, tad minētās darbības ir administratīvi sodāmas.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesai nav šaubu par to, ka /Persona A/ darbībās ir konstatējams rīcības nevēlamais raksturs, kā tas neapšaubāmi izriet no paša cietušā /Persona D/ iesnieguma un liecībām. Tiesai nav šaubu par to, ka šāda sūdzības iesniedzējas rīcība faktiski ir vērsta uz personas cieņas aizskaršanu un pazemošanu. Turklāt tiesai nav šaubu par to, ka minētās darbības cietušajam, ilgstoši – kopš 2023. gada, saņemot dažāda rakstura, arī seksuāla, nevēlamas, uzbāzīgas un traucējošas ziņas, zvanus dažādos diennakts laikos, tostarp sūtot kailfoto, radīja cietušajam tādu vidi, kurā personai ir fiziski vai psiholoģiski nepatīkami atrasties.

[13.3] Tiesai nav šaubu par to, ka šādas ziņas, arī kailfoto, /Persona A/ sūtījusi bez cietušā piekrišanas, un minēto darbību raksturs un nevēlamība viennozīmīgi aizskar personas cieņu un rada nepatīkamas fiziskas vai psiholoģiskas sekas. Minētās /Persona A/ darbības, kuras vērstas pret cietušo kā ārstu sakarā ar tiešo pienākumu pildīšanu, ir acīmredzama necieņas pret sabiedrību izrādīšana, tās interešu un tiesību nonievāšana un savu interešu pretstatīšana, demonstratīvi noliedzot vispārpieņemtās morāles normas un uzvedības noteikumus. Šādas darbības ir atzīstamas par agresīvu uzvedību, traucējot personas mieru minētā likuma izpratnē un ir administratīvi sodāmā rīcība.

[13.4] Tiesa atzīst, ka pamatoti Iestādes lēmumā vērsta sūdzības iesniedzējas uzmanība uz to, ka personai, kura ārstniecības iestādē saskaras ar iespējamu pacienta tiesību aizskārumu, vai apšauba saņemtās ārstniecības kvalitāti, ir jāvēršas pie ārstniecības iestādes vadības, kura operatīvi varēs izvērtēt attiecīgo situāciju un atrast labāko risinājumu pacientam konkrētajā situācijā. Ja problēmsituāciju nevar atrisināt ārstniecības iestādē, un pacientam ir šaubas par ārstniecības iestādes darbību, veselības aprūpes pakalpojumu kvalitāti pacientam ir tiesības iesniegt iesniegumu Veselības inspekcijā.

Tiesa norāda, ka pacientu tiesības Latvijā regulē Pacientu tiesību likums, kas noteic pacienta tiesības saņemt kvalitatīvu, laipnu un cieņas pilnu ārstēšanu un aprūpi, kā arī saprotamā veidā iegūt no ārsta informāciju par savu veselības stāvokli.

Neapšaubāmi, ka Pacientu tiesību likuma 5. panta pirmā daļa noteic, kakatrai personai Ārstniecības likumā noteiktajā kārtībā ir tiesības saņemt veselības stāvoklim atbilstošu ārstniecību, tācu domstarpības ar ārstu nav jārisina šādā nepieņemamā veidā.

Tiesa vērš uzmanību, ka minētā likuma 15. panta sestā daļa noteic arī to, kaīstenojot savas tiesības, pacientam ir pienākums ar cieņu izturēties pret ārstniecības personām.

[14] Tiesa nekonstatē saprātīgas šaubas, kuras būtu vērtējamas par labu sūdzības iesniedzējai. Lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai nešaubīgi apgalvotu, ka izskatāmajā gadījumā ir pamatoti konstatēts administratīvais pārkāpums, par kuru /Persona A/ saukta pie administratīvās atbildības par agresīvu uzvedību, vērstu pret cietušo /Persona D/, un viņai pamatoti piemērots administratīvais sods.

Tiesa norāda, ka personas nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo un tiesai jāinterpretē šaubas par labu personai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesai nav iespējams nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[14.1] Izvērtējot lietā konstatētos apstākļus, tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas gaitā nav noskaidroti šā likuma 119. panta pirmās daļas 1. punktā norādītie administratīvā pārkāpuma procesa nepieļaujošie apstākļi.

[14.2] Atzīmējams, ka tiesa nevar izlemt šīs lietas apstākļus, vērtējot vienīgi sūdzībā norādīto unpaļaujoties uz tajā norādīto apgalvojumu patiesumu, pretējā gadījumā katrs tiesībsargājošās iestādespersonai izdots nelabvēlīgs lēmums būtu atceļams pie apstākļiem, kad persona izvirza notikušoapstākļu sev izdevīgu versiju, kas, viņaprāt, ir ticama un pieļaujama, tomēr ar lietā esošajiemmateriāliem nav pierādāma.

Izvērtējot lietā esošos materiālus un /Persona A/ daudzkārt sniegtos paskaidrojumus līdz lietas izskatīšanai, konstatējama sūdzības iesniedzējas vainas meklēšana /Persona D/ un citās personās, jo visi paskaidrojumi satur ziņas ne tikai par /Persona D/, bet tiek pieminētas arī citas personas, kas liecina par /Persona A/ apziņā nostabilizējušos uzskatu, ka viņas vajadzību (iegribu) apmierināšana ir primāra attiecībā pret sabiedrībā pieņemtajām elementārām morāles, uzvedības un savstarpējo attiecību normām. No sūdzības iesniedzējas paskaidrojumiem ir pamats secināt, ka sūdzības iesniedzēja savas vēlmes un vajadzības uzskata par vienīgo prioritāti, cenšas uzsvērt savu pārākumu, koncentrējas tikai uz savām sajūtām, ir dominējoša, noniecina citus cilvēkus, kā tas secināms no lietā esošajiem paskaidrojumiem.

[15] Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 11.^{1}panta pirmās daļas 3. punkts paredz atbildību par pret personu vērstu agresīvu uzvedību, kas izpaužas kānevēlama, uzbāzīga un traucējoša saziņa ar šo personu,piemērojot naudas sodu fiziskajai personai no četrpadsmit līdz simt naudas soda vienībām [..].

[15.1] Ar Sākotnējo lēmumu /Persona A/ par Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 11.^{1} panta prasību pārkāpumu ir piemērots sankcijā paredzētais sods 14 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 70*euro*.

Iestādes Sākotnējā lēmumā tika konstatēti sūdzības iesniedzējas atbildību mīkstinoši apstākļi, proti, /Persona A/ faktiski pārkāpumu atzina un nožēloja izdarīto. Lietā nav iegūtas ziņas par sūdzības iesniedzējas personību un viņas mantisko stāvokli. /Persona A/ piemērots sods sankcijas ietvaros tās minimālajā apmērā, ņemot vērā, ka konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis.

Tiesa atzīst par nepamatotu Iestādes lēmumā secināto, ka lietā šādi apstākļi nav konstatējami, jo Sākotnējā lēmumā pamatoti tika konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis, proti, pārkāpuma atzīšana un izdarītā nožēla.

[15.2] Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējai naudas sods 70*euro*par izdarīto pārkāpumu piemērots pamatoti. Piemērotais sods, kas ir noteikts panta sankcijā paredzētā minimālajā apmērā, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos apstākļus, ir vērtējams kā adekvāts un samērīgs, kas pilda gan sodošu, gan preventīvu funkciju, lai turpmāk netiktu pieļauti šādi pārkāpumi un gan sodītā persona, gan sabiedrība kopumā izprastu, kā šāda agresīva uzvedība ir nepieņemama un nosodāma rīcība.

Izvērtējot lietas faktiskos apstākļus, kā arī ņemot vērā Administratīvās atbildības likuma 19. panta pirmās daļas nosacījumus soda piemērošanā, tiesa atzīst, ka /Persona A/ piemērotais naudas sods 70*euro*apmērā ir pamatots un atbilstošs pārkāpuma būtībai.

[16] Ņemot vērā spriedumā izvērtētos faktiskos un tiesiskos apstākļus, un izdarītos secinājumus, tiesa atzīst, ka ir noticis administratīvais pārkāpums, sūdzības iesniedzēja ir vainojama šī pārkāpuma izdarīšanā un saucama pie administratīvās atbildības, vainīgums ir pilnībā pierādīts ar lietā esošajiem pierādījumiem ārpus saprātīgām šaubām, soda veida un mēra izvēlē ievērots tiesiskais regulējums.

Ievērojot iepriekš norādītos apsvērumus, tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums atstājams negrozīts, bet /Persona A/ sūdzība par Iestādes lēmumu, ar kuru atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums, ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 178. panta pirmo daļu, 225., 226. pantu, 227. panta pirmās daļas 1.punktu, 243. panta pirmo daļu, tiesa

n o s p r i e d a

Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības Policijas biroja priekšnieka /Persona B/ 2025. gada 9. decembra lēmumu Nr.16767005795025-4atstāt negrozītu, bet /Persona A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā apgabaltiesā 10 (desmit) darbdienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas.

Apelācijas sūdzību adresē apgabaltiesai, bet iesniedz pirmās instances tiesā, kas taisījusi spriedumu.

Spriedums sastādīts un pieejams 2026. gada 13. martā.

Tiesnese Guna Troika

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu